

ubetingede Samtykke til, at Regjeringen bringer Tractaten i Udførelse og ophæver Arve-loven; forsaavidt dette er en tractatmæssig Overenskomst.

Der gives endnu en tredje Indvending, som dog er rettet, ikke saa meget mod selve Forslaget, som imod Forslagsstillernes Forhold til samme. Man siger nemlig, og jeg veed, at det Spørgsmaal vil blive rettet saavel til mig som til de andre ærede Herrer, som med mig have tiltraadt dette Forslag: „Ja, naar en Rigsdagsmand kan give sit Samtykke til, at Londontractaten bringes til Udførelse, ogsaa for det Tilfælde, at den skulde medføre Arve-lovens Ophævelse, hvorfor kan han da ikke ligesaavel give sit Samtykke ligefrem til det kongelige Budskab? Jeg skal herpaa svare med de Ord, hvormed andre ærede Talere, som have havt Ordet førend jeg, have svaret paa dette Spørgsmaal. De have beraabt sig paa, at det ikke var beroligende for dem, at det var trykkende for deres Samvittighed — hvis jeg ellers endnu maa bruge dette Ord — at give deres Samtykke til Noget, som var tvivlsomt for dem, som de ikke troede var til Fædrelandets Gavn, og som de ikke kunde indsee, var nogen Nødvendighed. De befinde sig nemlig ikke i den Stilling, at de kunne gjennefskue Forholdene saa tydeligt, at de derom kunde have en saadan Mening, at de med rolig Samvittighed kunne give deres Samtykke til det Foreslaaede. Derimod var det beroligende for dem, at overlade dette til Regjeringen, der staaer i den Stilling, at samtlige Forhold for den maae være klare, gjennefsuelte og ligvide. Det er denne Forskiel, som bliver tilbage, og som gjør, at en Rigsdagsmand meget vel kan stemme for det Eine uden at stemme for det Andet (Hør!). Jeg maa endnu gjøre en Bemærkning med Hensyn til det, som nylig blev yttret af den meget ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad), idet han sagde: der ligger en Modstand i dette Forslag, ja han sagde endogsaa, der ligger en Snare deri. Monrad: Ja!). Jeg maa protestere imod disse Udtryk; der ligger i dette Forslag ikke nogen skult eller ubetinget Modstand. Den Modstand, der ligger deri, er aldeles aabenbar; den ligger deri, at man fortolker Lon-

donnertractaten paa en afvigende Maade; eller man er ikke fuldkommen overbevist om, at Londonnertractaten medfører Arvelovens Afskaffelse. Det er altsaa en Modstand, som er aldeles aabenbar; thi selve Forslaget kunde ikke eksistere, dersom der ikke enten herskede Tvivl om Londonnertractatens rette Betydning, eller dersom der ikke var en saadan afvigende Opfatningsmaade. Dersom der altsaa ligger nogen Modstand i Forslaget, saa er den ligefrem og aabenbar. Endnu mindre troer jeg, at man kan sige, at der ligger nogen Snare deri. Jeg troer nu, at jeg saa kort som muligt, og tillige klart for Enhver, som har sat sig ind i disse Sager, og altsaa for hver Mand i denne Sal, har udtalt mig uden Forbehold om, hvorledes jeg opfatter Forslaget; og jeg troer, at der ere Mange, som opfatte det paa samme Maade (Ja!). Jeg skal derfor slutte med at anbefale Forslaget til den høitærede Forsamling, og jeg vil ønske, at ret Mange ville tiltræde det. Det andet Forslag (Hovedforslaget) troer jeg efter al den Sandsynlighed, der for Øieblikket er tilstede, ikke at kunne gaae igjennem; en Tilfutsning til det her foreliggende Forslag er altsaa uden megen Tvivl den eneste Maade, hvorpaa denne vigtige Sag endnu kan vinde en nogenlunde taalelig Udgang (Hør!).

C. C. Møller: Som denne Sags Behandling har været lærerig i mange Henseender og fuld af Erfaringer, saaledes har den ogsaa til Overflødighed bekræftet den gamle Sætning, at en Sag kan sees fra to Sider. Det blev mig især paafaldende forleden Dag, da den ærede Folkethingsmand for Svendborg Amts 6te Kreds (J. A. Hansen) havde Ordet. Han var nemlig kommen til den Erkjendelse under denne Sags Behandling, at den europæiske Nødvendighed for ham stod endnu større, end den stod i Begyndelsen af Forhandlingerne, og han var endvidere, med Hensyn til Afskaffelsen af vor hidtil fulgte Successionsorden, kommen til den Erkjendelse, at den agnatiske Arvefølge er at foretrække for den agnatiske-cognatiske. Jeg, som ogsaa har fulgt Forhandlingerne med udeelt Opmærksomhed, jeg er kommen netop til den modsatte Overbevisning. For mig er den europæiske Nødvendig-